

BOSKA KOMEDIA 2023

16. edycja Międzynarodowego Festiwalu Teatralnego Boska Komedia w Krakowie to 9 dni mocnych artystycznych wrażeń, prawdziwy dialog twórczyń i twórców różnych pokoleń, rodowodów i światopoglądów. To ponad 20 przedstawień z Polski i zagranicy, w tym 7 w konkursie głównym INFERNO, wyłonionych przez 5-osobowe grono selekcyjerek i selekcyjnerów. Zwycięzca zabierze ze sobą statuetkę Boskiego Komedianta, a wyboru dokona jury złożone z krytyków, kuratorów i selekcyjnerów festiwalu z 6 krajów: USA, Chile, Turcji, Indii, Włoch i Szwajcarii. Festiwal odbędzie się w dniach 8 – 16 grudnia. Sprzedaż biletów rusza 8 listopada o godz. 12 na stronie: bilety.laznianowa.pl.

Tegoroczna Boska Komedia odbywa się pod hasłem „**Krajobraz po bitwie**”. Ostatnie lata to bowiem czas niezliczonych i nieustannych polskich bitew – o wolne sądy i wolne media, o prawa kobiet, o prawa mniejszości, o niezależność instytucji kultury. Bitwy te odbywały się w ławach parlamentarnych, w kościołach, przed sądami, a także – na ulicach. Miały też miejsce na scenach, bo w teatrze, jak w soczewce, odbija się stan współczesnego społeczeństwa. Wychodzimy z tej wojny skrajnie zmęczeni, poobijani, spolaryzowani jako wspólnota. Mamy dość radykalizacji języka publicznej debaty i wyniszczającego napięcia, w jakim od dawna żyjemy. Spektakle pokazywane na Boskiej Komедii oddają ów „krajobraz po bitwie” i może nie analizują przyczyn, jakie do niego doprowadziły, ale są świadectwem czasu oraz strategiami przetrwania w kraju wojny kulturowej rozpętywanej przez zideologizowanych polityków. W każdym z nich możemy odnaleźć perspektywę przezwyciężenia, drogę do serc, zrozumienia i nadziei, która rozświecła mrok.

O niezgodzie na wykluczenia z punktu widzenia wykluczanych, buncie przeciw mowie nienawiści i brakowi tolerancji wobec odmienności są konkursowy „**Dobrze ułożony młodzieniec**” Wiktora Rubina i Jolanty Janiczak z Teatru Nowego w Łodzi oraz pokazywany poza konkursem „**Spartakus**” Jakuba Skrzywanka z Teatru Współczesnego w Szczecinie. O dysfunkcyjnej, przemocowej rodzinie oraz pozbawionych uczuć relacjach, o osuwaniu się w piekło nałogu mówią „**Pewnego długiego dnia**” Luka Percevala z Narodowego Starego Teatru w Krakowie i „**Melodramat**” Anny Smolar z Teatru Powszechnego w Warszawie. O zaniku więzi i lęku doświadczanymi przez młodych opowiada „**Niepokój przychodzi o zmierzchu**” Małgorzaty Wdowik z Wrocławskiego Teatru Pantomimy. O traumie utraty rodzica, znieczulicy kościoła i skostnieniu systemu ochrony zdrowia krzyczy Mateusz Pakuła w „**Jak nie zabiłem swojego ojca i jak bardzo tego żałuję**” z krakowskiej Łaźni Nowej i kieleckiego Teatru Żeromskiego, akcentując, że ucieczką przed rozpaczą bywa anarchistyczne poczucie humoru. Przetłamanie ciemnych barw przynosi też „**1989**” Katarzyny Szyngiery z Teatru Słowackiego w Krakowie, gdzie pozytywny mit „Solidarności” staje się początkiem nowego mitu, który – miejmy nadzieję – wszyscy zbudujemy, a także sposobem ukazania jedności zespołu z poddanym nagonce ze strony władz dyrektorem.

Z roku na rok, z edycji na edycję Boska Komedia coraz mocniej mówi głosem kobiet. Taki jest manifest siostrzeństwa i prawa kobiet do decydowania o sobie, czyli „**Genialna przyjaciółka**” Eweliny Marciniak krakowskiego Narodowego Starego Teatru, a także – w innym nurcie – rozbrajająca stereotypy i fałszywe hierarchie, także utrwalone w teatralnym środowisku „**Very Funny**” Patrycji Kowańskiej i Dominiki Knapik. Ich mocny osobisty głos wchodzi też w polemikę ze „**Snem nocy letniej**” Jana Klaty z Teatru Nowego w Poznaniu, ostro wyszydzającego obecną w polskim teatrze polityczną poprawność i zapędy w kierunku cancel culture.

Dwa wydarzenia mają charakter szczególny. W „**Dziadach**” z Iwano-Frankiwska Maja Klewczewska nawiązuje do swojego spektaklu z Teatru Słowackiego, który rozpoczął atak władzy na krakowską scenę, ale umieszcza dramat Mickiewicza w kontekście wojny w Ukrainie, piętnując hipokryzję i podwójne standardy zachodniego świata. Festiwal rozpoczniemy najnowszą premierą spektaklu Krystiana Lupy, który w tym roku obchodzi swoje 80.-te urodziny. „**Balkony – pieśni miłosne**” to produkcja z wrocławskiego Teatru Polskiego w Podziemiu. Zaprezentujemy również cykl spektakli z wielkimi osobowościami aktorstwa. Krystyna Janda, Andrzej Seweryn i Daniel Olbrychski, których spektakle „**My Way**”, „**Lear**” i „**Niespodziewany powrót**” zaprezentujemy na festiwalu, przypominając, scena i uzyskana pozycja zawodowa są zobowiązaniem moralnym wobec społeczeństwa.

Boska Komedia to jak co roku święto młodego teatru. Pokażemy „**Oresteję**” i „**Anioły w Ameryce**” – dwa dyplomy krakowskiej Akademii Sztuk Teatralnych, do AST zaprosimy na dzień etiid studenckich, wybranych przez dyrektora artystycznego festiwalu podczas listopadowego Forum Młodej Reżyserii. Autorzy dwóch spośród czterech prac dostaną propozycje przygotowania spektakli, które będą mieć swe premiery podczas Boskiej Komedii w przyszłym roku.

Program festiwalu dopełniają różnorodne propozycje większych i mniejszych teatrów krakowskich. Zobaczymy „**Śmierć komiwojażera**” w reż. M. Bogajewskiej z Teatru Ludowego, „**Byłam żoną Boba Marleya**” w reż. Pawła Szumca z KTO, „**Jenner zostać sobą**” w reż. Michała Nowickiego z Teatru Barakah.

Organizatorem wydarzenia jest Teatr Łąźnia Nowa.
Festiwal dofinansowano ze środków Gminy Miejskiej Kraków
i Ministerstwa Kultury i Dziedzictwa Narodowego
z Funduszu Promocji Kultury.
Festiwal jest organizowany nieprzerwanie od 2008 roku.

PARTNERZY:

Akademia Sztuk Teatralnych w Krakowie
Instytut Adama Mickiewicza

WSPÓŁPRACA:

KBF

KONTAKT DLA MEDIÓW:

Maja Kuczmińska
tel. +48 602 599 018
pr@boskakomedia.pl
link do materiałów prasowych: tiny.pl/c4mlj

KONKURS

Spektakle konkursowe zostały wybrane głosami zespołu selekcyjnego w składzie: **Jacek Cieślak, Tomasz Domagała, Katarzyna Niedurny, Magdalena Piekarska, Jacek Wakar.**

Oceniać będzie międzynarodowe Jury w składzie: **Divya Bhatia** z Indii, **Jurriaan Cooman** ze Szwajcarii, **Peter Marks** z USA, **Barbara Regondi** z Włoch, **Handan Salta** z Turcji, **Carmen Romero Quero** z Chile.

Teatr im. Juliusza Słowackiego w Krakowie
Gdański Teatr Szekspirowski

1989

reżyseria Katarzyna Szyngiera

„1989” opowiada o polskiej dekadzie lat 80. ubiegłego wieku, czasie „Solidarności”. Na scenie są bohaterowie tamtych czasów: Kuroń, Frasyniuk, Wałęsa, ale tym razem pierwszy plan należy do kobiet, do tej pory pozostających w cieniu historii. Znakomite rymy i mocna muzyka oraz energetyczne aktorstwo sprawiają, że publiczność odbiera „1989” jak rockowy koncert. Przedstawienie przywraca wiarę w siłę pozytywnych mitów.

Teatr Nowy im. Kazimierza Dejmka w Łodzi

DOBRCZE UŁOŻONY MŁODZIENIEC

reżyseria Wiktor Rubin

Oparty na autentycznej historii Eugeniusza Steinbarta, osoby, która ukrywała przed światem swą płć biologiczną. Spektakl jest odtworzeniem procesu, jaki wytoczono Eugeniuszowi za “poświadczenie nieprawdy” na swój temat. Ale... Procesu Eugeniusza czy Eugenii, która w poczuciu niezgody na krzywdy doznawane z powodu swej podwójnej płci próbowała targnąć się na własne życie?

Narodowy Stary Teatr w Krakowie

GENIALNA PRZYJACIÓŁKA

reżyseria Ewelina Marciniak

Pełna reżyserskiego szwungu, humoru, ostrych diagnoz społecznych inicjacyjna opowieść o młodości dwóch dziewczyn w cieniu Wezuwiusza. Rzecz o prawdziwym siostrzeństwie, zmaganiu z opresją świata, własną biologią i tłamszonymi marzeniami. Budowana na żywo przez wybitnego multiinstrumentalistę Wacława Zimpela ścieżka dźwiękowa dopełnia niezwykłości tego obrazu.

Teatr Łaźnia Nowa w Krakowie
Teatr im. Stefana Żeromskiego w Kielcach

JAK NIE ZABIŁEM SWOJEGO OJCA. I JAK BARDZO TEGO ŻAŁUJĘ

reżyseria Mateusz Pakuła

Na początku była książka, w której Mateusz Pakuła zawarł kronikę umierania swego ojca. Rzecz przejmująca szczerością, intymne wyznanie miłości, żalu i wściekłości, że nie można było skrócić cierpień konającego człowieka. Jeden z najciekawszych polskich dramaturgów i najbardziej oryginalnych reżyserów postanowił jednak nie zamykać tej historii i poddał ją próbie sceny. Rozpisał narrację na pięciu fantastycznych aktorów, a ci dali jej nowy, dla wielu nieoczekiwany wymiar.

Teatr Powszechny im. Zygmunta Hübnera w Warszawie

MELODRAMAT

reżyseria Anna Smolar

Sednem zapadającej w pamięć inscenizacji jest problem alkoholizmu, tyle że widzianego z perspektywy współzależnionych kobiet. Spektakl daje także wgląd w stosunki panujące tu i teraz w teatrze, na różne sposoby, także poprzez ekspresyjny taniec, podkreślając wciąż obecny w nim patriarchy i sytuacje podszyte artykułowaną wprost lub aplikowaną podskórnie przemocą.

Wrocławski Teatr Pantomimy im. Henryka Tomaszewskiego

NIEPOKÓJ PRZYCHODZI O ZMIERZCHU

reżyseria Małgorzata Wdowik

Inspiracją dla debiutanckiego spektaklu Wdowik była jedna z najgłośniejszych książek ostatnich lat – „Niepokój przychodzi o zmierzchu” Lucas Marieke Rijnevelda. Sensacyjny debiut niderlandzkiej autorki (dziś autora, jest po tranzycji) ukazał jak w soczewce neurotyczną osobowość naszych czasów, sprawiając, że utożsamili się z tą opowieścią młodzi, niemal niezależnie od miejsca życia. Wrocławskie przedstawienie oddaje siłę książki, mimo że niemal brakuje w nim słów.

Narodowy Stary Teatr w Krakowie

PEWNEGO DŁUGIEGO DNIA

reżyseria Luk Perceval

Inscenizacja jest zaś bolesną wiwisekcją rodziny w stanie nieodwracalnego rozpadu, spowodowanego przez alkoholowe uzależnienie. U Parcevala autodestrukcja dotyka wszystkich bez wyjątku, diagnoza jest bezlitosna. Z pozoru bardzo skromne to przedstawienie, a jednak robi piorunujące wrażenie.